

Manželův otec je alkoholik..... mám strach !!!

Vložil Lucie a Zdeněk Maňčíkovi - 24/10/2014 21:58

Ahojky všem přítomným.

Dnes začalo gradovat naše soužití s tchánem- alkoholik non plus ultras- pokud si za noc nezajde alespoň 3x na pohárek, tak nefunguje.

Štamprle slivovice místo štamprlek pije z decáku, víno přímo z flašky....

Máme 2 děti- jedno těžce postižené a už celých 5 let, prosíme, aby trochu umravnil a přizpůsobil svoje chování - kvůli dětem, bohužel vlna odporu se stupňuje.

Dělá stále víc na potvoru, když za ním přijdeme rozumně posílá nás do p... a jiných míst

Děti dnes po obědě díky kraválu moc nespaly a tak jsem teď večer šla a zeslabila televizi, za chvíli byla opět zesílená, napotřetí už jsem nevydržela a vypnula televizi, vzala ovladač a odnesla jej. Na to konto jsem si musela vyslechnout sprchu sprostých slov a řev na celý dům. Když jsem se mu postavila z očí do očí a začala mu vše znovu opakovat, proč to tak je a že už nevím jak jinak to mám řešit- stále jen řev, slovní napadání, urážení apod.

Když se do toho vložila tchyně- vyjel i na ni, načež jsem mu opět připomněla, že kluci nahoře spí- řev. Mluvila jsem s tchyní - rozumně v klidu, a on na nás stále řval, vyháněl mě, nakonec začal přivírat do dveří.

Je to už hodina a každou chvíli se ozývají nadávky....

Již mnohokrát jsme mu říkali, ať přestane pít, že mu pomůžeme, pak už jsme mu i vyhrožovali, že zařídíme protialkoholní léčbu. Sám ji dobrovolně nenastoupí, pít nepřestane- a to má cukrovku a nyní mu doktorka diagnostikovala srdeční slabost- zakázala mu řízení- stejně jezdí. Pokud nejede daleko, jezdí i s hladinkou.

Po dobrém už to mockrát nešlo, po "zlém" to nejde taky, už jsme v koncích.

Umíme ustoupit a pochopit, ale nebudeme se přece schovávat pod koberec.

Nejhorší je, že už mě jednou jako těhotnou držel pod krkem, tchyni občas taky uhodí, háže jí pod stůl- v domě- dělobuchy..... prostě už je mimo (hodí žhavý popel do popelnice, nechá puštěný plyn..) a na druhý den si nic nepamatuje.... už mám strach.

Je to ode mne hnusné a nejsem taková, ale bez mučení vykládám karty na stůl- už nejsem ve stavu, kdy mu chci pomoci, ale přeji si, aby už nebyl- a to pociťuju jako vlastní selhání.

A co teď? Co dál?

=====

Re: Manželův otec je alkoholik..... mám strach !!!

Vložil anonym - 24/10/2014 22:16

A co si takhle najít jiné bydlení a odstěhovat se? Na léčení ho nedobrovolně nedostanete a je jen otázkou času než se stane nějaké neštěstí.

=====

Re: Manželův otec je alkoholik..... mám strach !!!

Vložil Lucie a Zdeněk Maňčíkovi - 24/10/2014 22:22

To bohužel již nejde- dům je psaný na manžela a máme na něj strašnou hypotéku- 2 roky jsme jej zpravovali.... řešení by to bylo- ale pro nás nerealizovatelné - se splátkou xy tisíce měsíčně a 2 dětmi platit ještě další nájem a inkaso?!!Nemůžeme riskovat, že zůstaneme na ulici =o(

=====

Re: Manželův otec je alkoholik..... mám strach !!!

Vložil Liba - 25/10/2014 04:21

Nevím, jak poradit, když ho necháte zbavit svéprávnosti, někdo za něj musí ručit, dědek bude ještě horší.Jedině při násilí volat policii, je to trapné, ale asi víc nic nelze dělat.Je už asi mimo realitu, a upřímně vás lituji.Takový je alkoholismus.

=====

Re: Manželův otec je alkoholik..... mám strach !!!

Vložil anonym - 25/10/2014 08:47

Já je nelituju. To je každodenní realita. Mladí, s vidinou baráku, zůstanou za zadkem rodičů. Barák si přivlastní, chudáci si vzali hypotéku! Děda určitě nezačal pít až potom, takže dobře jim tak. Hamouni.

=====

Re: Manželův otec je alkoholik..... mám strach !!!

Vložil anonym 1 - 26/10/2014 01:27

Já psal ten první příspěvek coby anonym, ale celkem souhlasím i s kolegou anonymem pod Líbou. Děda se určitě nestal notorikem ze dne na den, na tom musel snaživě pracovat léta.

Jinak - zbavit někoho svéprávnosti není v dnešní době žádná jednoduchá záležitost. Museli byste prokázat, že trpí závažnou duševní poruchou, která mu brání postarat se o sebe v běžném životě, například těžká demence atd. Ale to asi, jak vyplývá z Vašeho příspěvku, nebude tenhle případ.

Alkoholismus je sice svinstvo, na tohle však nestačí, kromě konečného rozpadu struktury osobnosti a retardace. Jedině jak psala Liba - řešit to přes policii, jenže zase: ti se nebudou zabývat maličkostmi.

Dokud nemáte sekeru v hlavě, nebo dranzírák mezi žebry, celkem to asi řešit moc nebudou. Jediná možnost v tomhle případě asi bude najít nějaký kompromis, i když to asi nebude jednoduché.

Mezigenerační soužití bývá problém prakticky vždy a ten alkohol tomu ještě dodává grády. Každopádně přeji hodně štěstí...

=====